

Ông Viên tuy người Bắc nhưng thoát ra vì cha mẹ làm ăn bên Lào nên ông ra đời ở VN Tßng và Thủ Đô Vientian là dòng họ của thân phụ đặt tên cho con trai

Bài viết của chúng tôi về Đại tướng Cao Văn Viên gồm có ba phần, ghi nhận vào ba thời gian khác nhau. Năm 2003, năm 2005 và năm 2008. Mon General: (Tháng 10-2003) Mùa Đông năm nay, niên trßng Cao Văn Viên sẽ trôi qua như ngày băng giá khó khăn. Năm nay 82 tuổi, ông mới bắt đầu già. Tướng đã quß luôn, nhưng mới lần đầu tiên nhà y khoa Hoa Kỳ đã đưa Tướng Tham Mßu Trßng cuối cùng của QLVNCH được lên để tiếp cho ông đi nghỉ hưu bßc nghỉ.

Chỉ có chuyện là các bác sĩ và chuyên viên Mßu không biết về cao niên Á Châu này là người đã từng làm chủ về giới Việt Nam. Bởi vì hàng ngày cũng không có nhiều người đến thăm ông. Sau trận Tết gißy xßng chßu, chân ông đã sưng thßt to, nhưng mãi cho đến mùa thu sau ông mới có cơ hội đi và chßa trị chính thức. Trước đó ông tiếp soa lý bệnh đau nóng và mùi Nhß Thiên Đßng thßm ngßt cß căn phòng tại khu chung cư cao niên lâu hai của quận Fairfax miền Virginia. Ông đang cố gắng để lên tiếp đi tiếp ở trong một chuyến công trình hội họp để tránh phải ngồi xe lăn là điều mà tuổi già rất qußn ngại.

30 năm trong quân ngũ, ông Cao Văn Viên chỉ sống với cấp trên và cấp dưới. Riêng cá nhân ông, gần như không có nhu cầu về tình giao tiếp, chén thức, chén thù. Gần 30 năm sống cuộc đời di tản, về Đại Tướng được đưa về Thủ Tướng Tham Mßu, Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa bấy giờ cũng vẫn tiếp tục được hành. Ông luôn luôn cố tránh liên hệ vào các tranh chấp chính trị ngay từ lúc còn trong quân đội cũng như trong hoàn cảnh di dân tại miền hiện nay. Tuy nhiên người và quán xuyến của ông qua đời, rồi đến người con trai duy nhất của ông cũng vẫn sống, ông Cao Văn Viên đã trôi qua như mùa đông cô đơn ở New York, hoàn toàn xa cách mọi người. Ông đi chß

nhà ăn chay, đóng vai ông già Á Châu vô danh giữa chốn đô thị nhộn nhịp hoa đông đến như thế thì gì. Những năm gần đây ông đến với luôn luôn trong một căn nhà nhỏ chung cư ở miền Đông Hoa Kỳ, bên cạnh Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn.

Những đây đa số là những người già Đại Hàn. Ông tiếp tục đi chợ và nhà ăn chay. Cô con gái lớn trưởng thành của ông đã tốt nghiệp luật, đi du lịch, lập gia đình và làm việc ở nơi xa. Đại sứ ông đã không cho phép cha con đến gặp nhau và với những người già cũng đã quen sống như thế. Bây giờ thế của ông cũng không có nhu cầu. Những người Hoa Kỳ là tiếp tục họ không có lợi ích để lãnh bao nhiêu thì niên trưởng Viên của tôi cũng lãnh được bằng đó. Số tiền này đã dành trả hết cho gian phòng ông đang cư ngụ. Trung tá Tâm là một sĩ quan hiếm hoi trong số các thân hữu quân ngũ còn lại quanh ông. Vâng, chính cái anh Tâm đó đang tìm cách xin cho niên trưởng của anh vào một Nursing Home có người sẵn sóc ngày đêm. Đó là nhu cầu thực tế và là một việc mà nhà bé của một con người đã một thời mang hình ảnh nhàn nhàn lao của quân đội chúng ta. Vào đầu thập niên 50, gặp nhau tại tiểu khu Hoàng Yên, bên bờ sông Hoàng Hà có 3 sĩ quan Việt Nam còn trẻ. Trung úy Nguyễn Văn Thiệu, quê Phan Rang miền Trung, lém lỉnh tinh ranh. Đại úy Trần Thiện Khiêm quê miền Nam, ít nói, thâm trầm. Trung úy Cao Văn Viên, quê miền Bắc, cao lớn, trưởng thành và đẹp trai nhất. Nếu coi đây là nhóm bốn người quân ngũ thì quá thực tế đã từng là chiến hữu. Và Trung úy Cao Văn Viên là niên trưởng.

Ông Viên tuy những người Bắc nhưng thế của vì cha mẹ làm ăn bên Lào nên ông ra đời tại Vạn Tường và Thủ Đô Vientian là do sự cần của thân phận đặt tên cho con trai. Vào thời còn trẻ trung, các sĩ quan quân gia bắt đầu trưởng thành trong vòng tay của quân đội Liên Hiệp Pháp. Các ông quan trọng, quan hai còn đeo trên vai những gậy kim tuyến vàng chói với những lại mặt rừng mặt đất binh nghiệp. Nhưng không ai có thể nghĩ rằng Trung úy Thiệu sẽ trở thành Tổng Thủ tướng. Đại úy Khiêm trở thành Thủ Tướng và Trung úy Viên trở thành Đại Tướng, Tổng Tham Mưu Trưởng. Đó là chuyện sau này. Đến những năm cuối đời đã có những người bạn với lịch sử. Cả ba người chiến binh Bắc Trung Nam, cùng thắng trận với chiến tranh, với đất nước cùng thắng tiến. Họ làm việc với nhau, họ chia nhau những chức vụ tại các quân đội và chính quyền. Cùng ý muốn trả nhau, những người thế cũng rất xa cách dù ở bên trong hay bên ngoài công vụ. Họ không còn gặp với nhau những giây phút tụ họp trà dư. Ông Viên đã nói rằng mối liên hệ của ông với Tổng Thủ tướng Thiệu hoàn toàn là công vụ. Các niên trưởng của tôi khi nói chuyện đều thưa gởi với nhau bằng chức vụ. Thưa Tổng Thủ tướng, Thủ Tướng, Đại Tướng vân vân. Khách sáo vô cùng. Cái thời “toa moa” ngày xưa ở Sector Hoàng Yên bây giờ đã xa lắm rồi, chẳng ai còn nhớ nữa.

Với sĩ quan Cao Văn Viên, tiếp cận Ủy lên cấp Tá, ông luôn luôn là người cần mẫn và hòa nhã. Bằng cách ngoại của đời ông là cánh chim bằng nhậy dù trên ngực áo. Khi ông còn là Trung Tá tại Tham Mưu Biệt Bộ lúc đó ông Nguyễn Chánh Thi đang coi Liên đoàn Nhảy dù. Cả hai cùng là bạn cũ. Thiệu Viên học nhảy dù để gặp rồi bắt cái với sĩ quan văn phòng. Nhảy thì nhảy. Trung tá Viên nhảy bằng Dù và tiếp tục ngồi bên Tham Mưu Biệt Bộ thời kỳ ông Diệm còn đang tại chức. Đó chính xác là ra, Đại tá Nguyễn Chánh Thi, Tổng Lãnh Dù chuyển qua Cam Bốt. Tổng trưởng Diệm

Võ a thoát nạn, ngó lại ngó lui thấy ông sĩ quan thân cận gần gũi có bóng cặp nháy đèn bèn đưa qua nếm liên đoàn Mỹ Đ. Tới đó ông Cao Văn Viên bắt đầu làm nhiệm vụ và cuộc đời đi vào khúc quanh mới. Nháy đèn là đèn và u tú của quân đội, những mũ đang bắt đầu sáng vì cú đèn chánh hội. Giai đoạn này là lúc thách thức của cuộc chiến nhiệm vụ đoàn nháy đèn. Hai bên thăm dò lẫn nhau. Ông Viên trở thành một vị Đại Tá nhiệm vụ hăng hái xông xáo thu thập nháy đèn các chiến trường trên khắp bốn quân khu. Ông lấy bóng huân huy chương viên Dục và nháy đèn di chuyển đến u khi cùng với các cuộc Hoa Kỳ. Cuộc đời ông Diễm là một hai mới là giai đoạn mới của Đại tá Cao Văn Viên. Trong khi hầu hết các nhiệm vụ quân đội đều theo cách mạng thì riêng mình ông thì khác. Đó là hành động mà sau này ông cũng không chấp nhận là một thái độ khôn ngoan.

Ông Viên thấy sự cũng không muốn đóng vai anh hùng, những chuyện muốn giữ tâm lòng chung thủy. Đã có những người chiến đấu chánh bắt giữ chiến tranh và Tội phạm Hối quân, Tiểu đoàn trưởng Nháy đèn và sau này chính anh em Tổng thống Diễm cũng bắt giữ chiến tranh. Nếu viên Tội phạm Nháy đèn không chịu theo cách mạng mà bắt thanh toán thì cũng là chuyện có thể xảy ra. Những chính bà vợ quán xuyến và can đảm đã lên tiếng khi ông chấp nhận giam riêng một chỗ. Bà Viên đã quyết liệt can thiệp trước các tiếng nói của các tướng lĩnh đời chánh mà ngày hôm trước còn là anh em thân hữu với gia đình ông. Cho đến sau này ông Viên vẫn còn ghi nhớ thái độ mạnh mẽ của người vợ đã cứu sống ông trong năm đời chánh. Ông cũng không ngần ngại mà nói thẳng ra như thế. Sau khi cách mạng thành công, ngôi sao bốn mảnh của ông lại trở nên rực rỡ. Phe thân hữu của Đại Nhặt Cộng Hòa tuy đang bắt đầu những việc kín đáo ca ngợi thái độ của vị Tướng Nháy đèn. Ngay cả các tướng lĩnh và sĩ quan phe cách mạng cũng đều vì nể thái độ của ông. Ông Cao Văn Viên gần như là người duy nhất không theo cách mạng những việc được tiếp tục và chuyển hướng nháy đèn.

Đến những việc tiếp tục chiến đấu. Ông tham dự hành quân Cao Lãnh miền Tây để chiến tranh và bắt đầu. Thêm vào chiến tranh bắt đầu tình với ngôi sao đời, ông lên Thiểu Tướng với hai sao lấp lánh trên cổ áo và nón đội trên đầu. Trong thời gian đời chánh ông Diễm xảy ra, ông Cao Văn Viên đã không có những kế nhiệm tiếp với tướng Dương Văn Minh. Một năm sau, vào giai đoạn chuyển biến các tướng cách mạng giam lỏng trên Đà Lạt và cô lập Big Minh thì cũng toàn là lính Nháy đèn của ông Cao Văn Viên. Vì vậy lại thêm một kế nhiệm không tiếp nối hai người.

Đó cũng là lý do mà sau này ông nghĩ rằng không thể ngồi lại trong chính phủ Dương Văn Minh. Phải chăng đây cũng là một cái cớ chính thức để có thể ra đi vào đúng thời điểm cần thiết. Tuy nhiên, đó là câu chuyện 75. Trước với giai đoạn giữa thập niên 60, tướng nháy đèn, tướng Viên vẫn làm Tướng Quân đoàn III và sau cùng lên chức Tổng Tham Mưu Trưởng. Với chức vụ quan trọng nhất của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, tướng Viên là người có vóc dáng đáng kể nên trong các cuộc thăm viếng đến với, hình ảnh của ông cũng như các tướng lĩnh Hoa Kỳ đem lại niềm hãnh diện cho các binh đoàn. Là một người hầu các tướng lĩnh cùng thời, những ông có khuôn mặt

Tháng 10-2003 khi đi công tác tại Ngân hàng K. Phong cho phát hành bản Việt ngữ tác phẩm của Đ. i. t. ng Cao Văn Viên, phóng viên BBC Luân Đôn có hai đi hai là K. Phong nhận được một câu hỏi. Đó cũng là thắc mắc của rất nhiều thính giả và độc giả. Tại sao Đ. i. T. ng bỏ một số ng, xin từ nhiệm là không được chấp thuận. Đi công tác K. Phong không thể thay một tác giả mà trở lại cho xuôi câu hỏi phức tạp này. Qu. th. c đã có lúc ông Thi. u muốn tìm người thay ông Viên nhưng không phải là dễ dàng. Ch. c v. T. ng Tham M. u Tr. ng phải là ch. n trong các T. l. nh Quân đoàn xuất sắc. T. ng Ngô Quang Tr. ng với sự y. m tr. c. a phía Hoa K. cũng không phải là người làm ông Thi. u an tâm. T. ng Đ. Cao Trí cũng đã được phía Hoa K. tiến cử trong danh sách nhưng ông Trí vừa nghe tin đã tuyên bố rằng nên để làm ông Thi. u quên người và quên tên ngay cả trước khi trở về thẳng của ông Trí làm người.

4 / 7

cho một số đồng cấp làm việc nên để cho sự chu đáo hơn vui thú đời viên, những khi ông Thiệu nói như vậy đành chờ chờ lại. Bởi Tướng Tham Mưu cho qua ngày.

Cũng phải ghi lại là trong các vị cao cấp nhất của quân đội, Đại tướng Viên đã có lần phác thảo kế hoạch tấn công ra Bắc và đó là một trong các phương cách tấn công mãnh liệt nhất. Tuy nhiên chắc chắn rằng phía Hoa Kỳ hoàn toàn không ý muốn và ông Thiệu không thể nào để những quy tắc như thế. Thêm vào đó, một trong các quy tắc quan trọng nhất của Đại tướng Cao Văn Viên là xua đuổi những Đại tướng Văn Khuê và Đại tướng Huy Trừng về Đại tướng Huy 3 Tiếp Viên lên Tướng Cục Trưởng, Tướng Cục Tiếp Viên rồi là Tham Mưu Trưởng Liên Quân. Ông Khuê đã không phải lòng tin cậy của Đại tướng Viên trong các vị này và để biết ông cũng được Hoa Kỳ hoàn toàn ý muốn. Và chính guồng máy Tiếp Viên với vị vị này là con bài tẩy của chính tranh Việt Nam.

Trong phần ghi chú của tác giả Cao Văn Viên viết trong tác phẩm Việt Nam mới phát hành, một đề nghị chính là một quan trọng nhất cho chính tranh Việt Nam là việc bắt đầu, triển khai do Tướng Cục Tiếp Viên, Tướng Tham Mưu soạn thảo. Hoàn toàn dựa vào bài toán quân sự, nghiên cứu khả năng tấn công, giải vây, Việt Nam Cộng Hòa muốn tấn công thì phải thu về các vùng đồng bằng và duyên hải. Kế hoạch phải áp dụng ngay từ sau Hiệp Định Paris chứ không thể căng mạng quân lực ra khắp nơi theo kiểu dành dân làm đầu và chôn chân các đơn vị Tướng Trưởng tại các tiền đồn. Đại tướng Viên đã chờ thời để Đại tướng Văn Khuê lên trình riêng Tướng Trưởng rồi không hề nghe được bất cứ một chuyện gì của ông Thiệu cho đến những ngày đầu tháng 30 tháng 4-1975.

Ba mươi năm trôi qua như một giấc mơ dài. Tháng 10 năm 2005 tại San Jose CA, chúng tôi lên thăm đô thị của họ gặp anh em chính họ tại Trại Hoàng Đạo. Đây chính là tướng hành dinh của Bộ Tham Mưu ngày xưa. Ba mươi năm rồi, gặp lại lần đầu như ai cũng biết đây là lần cuối. Đại tướng lý do già yếu nên không đến được. Họ hẹn xong, tôi nhớ trung tá Tâm đưa đến thăm ông. Tháng 10 là tháng không vui mà cảnh trí nơi ông ở trông thật là buồn. Tâm nói rằng, Đại tướng rất đúng hèn và rất nguyên tắc. Khi chúng tôi bước vào phòng khách của khu cao niên Á châu, “Mon General” đã đứng chờ sẵn, quần áo chỉnh tề. Hình ảnh của vị tướng lãnh cao lớn mang 4 sao, áo hoa dù, mũ đen không còn nữa.

Đại tướng của tôi bây giờ là một cụ già tóc bạc trắng, vóc dáng như bé, chỉ còn lại cặp mắt long lanh, và tiếng nói dàu dàu. Chúng tôi ngồi xuống bên nhau nói chuyện không có chủ đề. Trung tá Tâm ngồi một bên luôn luôn để ý săn sóc cho ông cụ.

Những ngày cuối đời của Đại tướng Cao Văn Viên

Tác Giả: Giao Chi – San Jose

Thứ Tư, 07 Tháng 7 Năm 2010 06:12

Bao nhiêu câu hỏi còn tìm hiểu về niên trưởng mà tôi đã chuần bị bấy giờ buông xuôi hết. Nào là rút quân, nào là tị thủ, tị chuyển ông Thiệu đến chuyển ông Kỳ, chuyển M, chuyển Tàu. Trong cái buổi chiều buồn và ảm đạm đó, tôi chợt thấy tất cả đều trở nên vô nghĩa. Toàn quân, toàn dân, cấp trên cấp dưới, bấy giờ không quá khổ, chẳng vui lại.

Lời nguyền xưa còn vang bên tai. Bị binh chi tướng, bất khả ngôn dũng. Tướng lĩnh thua trận, không thể nói mạnh. Bấy giờ là tháng tư, 30 năm sau ngày đây mà để tôi cho ai. Nhớ tới công thành, vẫn còn trống. Mà công thành, có thành công cho cam. Tôi không hỏi và ông cũng chẳng nói. Tôi đưa cả hai tay cho ông nắm thật chặt. Hình như có một lời ca từ 50 năm trước trong bài Tình Lính: Tướng nhau, tay nắm lấy bàn tay; Ông nắm thật chặt và Ông bắt đầu giêng cho tôi về Thiệu Tông và Phạt Pháp. Chẳng có thu thanh, thu hình phỏng vấn gì cả.

Hai mươi năm chinh chiến điều linh và ba mươi năm lưu lạc từ đây cả cả đến quân nay bỏ qua một bên để ngày bàn về đường đi của Phạt. Trước khi chia tay, tôi ngỏ lời xin đi tìm ông một đi về cho vịn Báo tàng. Ông nói: Tôi có còn gì đâu. Bèn hỏi rằng hôm niên trưởng ra đi đem theo cái gì. Ông cho biết có cả mấy cái cặp. Bên trong có cuốn sách viết về đến Phạt. Tôi xin ông cuốn sách đó, có bút tôi ghi dấu cả để đi tìm ông. Quay sang anh Tâm, tôi xin xác nhận, khi nào... Chúng tôi ra xe, ông cứ đường ngoảnh theo... Giờ đây những người lính trẻ ngày xưa, cuộc ra đi nào cũng có thể là lần cuối.

Bấy giờ chúng tôi là những người lính già, chắc chắn phải hẹn nhau gặp lại ở nơi khác.

Giây phút .. khi nào.. đã đến. Đại tướng Cao Văn Viên ra đi ngày 22 tháng 1 năm 2008 tại Fairfax, VA. cũng không xa nơi ông sống những ngày sau cùng. Gia đình tuy đến chiêng những chiêng hờu rất đông đến.

Những về niên trưởng lòng lý cả tôi, quý về do thời thế tạo nên. Lúc còn trẻ tôi có thể đã kể về và trách cả quý về rất nhiều, những bấy giờ cấp dưới chúng tôi cũng già rồi, tôi đã suy nghĩ khác đi nhiều. Quê hương chúng ta không thay đổi để rồi cảm nhận mạnh mẽ và không vượt qua được thời thế. Tôi cũng đã từng là anh Thiệu Ủy trị Bắc kỳ cả mùa thu 54, bấy giờ cũng đã cao niên như mọi người. Tôi bao dung với chính tâm thân già cả mình.

Nhìn cuộc đời những hàng hèn và tôi thông cảm với niên trưởng Cao Văn Viên. Tôi vẫn hình dung những buổi chào cả đến năm B.T. Tướng Tham Mưu. Lá cờ sao cả Đại Tướng Tướng Tướng Tướng

L&nh bay trên nhà l&u chính. T&ng Cao Văn Viên đ&i mũ đ&, áo hoa dù đ&ng gi&a hàng quân đ& đ&c nh&t l&nh t&i Vũ Đình Tr&ng T&ng Tham M&u mệnh mông. Hàng ch&c ông t&ng x&p hàng ngang. Trên 50 c&p Đ&i Tá x&p hàng đ&c. Các sĩ quan, HSQ và binh sĩ c&a các phòng s& v&i đ& m&i lo&i quân ph&c Liên Quân. Bên trái là đoàn xe v&i quân c&nh h& t&ng th&t uy nghi l&m l&t. Phía xa là tr&c thẳng riêng đ&u ch& s&n.

Cách đó th&t xa h&n n&a v& c& không gian l&n th&i gian là hình &nh Trung úy Cao Văn Viên tr& trung c&a Secteur H&ng Yên trên chi&n tr&ng B&c Vi&t. R&i đ&n nh&ng ngày qua khi niên tr&ng Cao Văn Viên s&ng m&t mình t& N&u &&c đ&n DC. Ông ch&m ch&p đi b& t& ch& v& nhà, leo lên l&u hai c&a căn phòng nh&, t& mình chu&n b& b&a ăn. Sáng nay ông ăn món gì? Bánh mì tr&ng hay tr&ng bánh mì? Ông có u&ng s&a hay không? Ông còn nh& gì đ&n chuy&n di t&n & mi&n B&c 54.

Chuy&n di t&n & mi&n Nam 75. Trung úy Thi&u ngày x&a nay đã đi xa r&i, Đ&i úy Khiêm ngày x&a v&n im lìm nh& thu& nào. Và Trung úy Viên ngày x&a mãi mãi v&n cô đ&n. Tuổi tr& và danh v&ng r&i cũng qua đi. Ai r&i cũng ch& còn l&i m&t mình. Khi ra đi l&n cu&i cũng ch& có m&t mình. T&t c& quý niên tr&ng và chúng tôi ai cũng mu&n s&ng l&i cái th&i đeo lon c&p Úy c&a tu&i hoa niên. Ph&i mà đ&&c làm l&i t& đ&u thì chúng ta s& làm bi&t bao nhiêu đi&u t& t& h&n, đ&p đ& h&n, cho b&n thân, cho chi&n h&u và cho đ&t n&&c. “ Tuổi hoa niên cùng m&c áo chinh y. Lòng m& r&ng gi&a dòng đ&i &m áp. Tám m&&i năm, ki&p ng&&i nh& gió tho&ng. Chi&u cô đ&n v& ch&m h&n cao niên.”